

naponta kétszer fél-fél órára ma is hallható, további sorsa a Wanamaker-ház gazdasági hanyatlása miatt bizonytalan.

A folyóirat szerkesztője, Günter Lade riportjában („Die Kunst der Improvisation”) Pierre Pincemaille-t, a párizsi Saint-Denis-bazilika orgonistáját faggatja a rögtönzés mibenlétéről, a liturgikus improvizációról és ennek francia hagyományairól.

Urs Fischer a schwarzachi Rieger-orgonagyárból a közelmúltban kivált és a németországi Owingenben letelepedett *Glatter-Götz-orgonaüzem egyik új hangszerét* mutatja be. A vorarlbergi Haselstaudenben felállított orgona (III/20) külső megjelenése szakít napjaink historizáló, sőt a történeti stílusokat szolgálaián másoló szokásával.

A szakcikketek 13 (!) orgonás folyóirat 1995-ös évfolyamának címfelsorolásra szorítókozó szemléje, könyvek és kották recenziója valamint egy orgonás rendezvénynaptár követi.

Enyedi Pál

Schola Cantorum Sabariensis. Szerk. Gál József. Szombathely 1966.

A szombathelyi Bartók Béla Zeneiskolai Alapítvány által kiadott, igen szép kivitelű —piros-fehér borítójával a hajdani énekesek karingjének színeit idéző— és igen tartalmas kötet a háború előtti évtizedben Szombathely egyházzenei életét meghatározó és térben-időben onnan messzire sugárzó fiúénekesiskolának és alapítójának, Werner Alajosnak állít méltó emléket. A kötet anyaga az 1934-es alapítás 60. évfordulóját ünneplő kiállításból nőtt ki.

A kötet első része Werner Alajos (1905–1978) életét és munkásságát mutatja be. Az életrajzi vázlat felidézi a művész-pap családi környezetét, iskoláit, a szombathelyi, majd budapesti éveket, a börtönöket, a celldömlki kántorságot, az időskori betegséget, és a temetést.

Jól válogatott értékelő tanulmányok és visszaemlékezések alapján ismerjük meg a tudós egyházzenesz szakirodalmi tevékenységét (különös tekintettel Az Éneklő Egyházra és az Éneklő életre), zeneszerzői munkásságát, zeneakadémiai tanárságát, az egyházi népének „megújításában” való fáradozását.

A kötet második fele a Schola Cantorum Sabariensis történetét foglalja össze korabeli írásos és fotó-dokumentumok, visszaemlékezések alapján. Nem csupán eseménytörténetet ad, hanem felidézi a nagy hatású nevelő zenepedagógiai elveit is.

Ha itt-ott —ízlés dolga— kicsit zavar is az elsősorban az eredeti szövegekből áradó neobarokk pátosz, egyértelműen kiviláglik a Schola iskolateremtő volta, és csak sejthető a fölmérhetetlen kár, ami a kórus megszűntetével érte nemcsak a helyi, hanem az egész magyar zenei életet.

S talán egyszer az is kiderül, mekkora kár, hogy az a kék-fehér egyenruhás Fiúénekesiskola (Kéring László alapítása), amely a 60. évfordulón lenyűgöző színvonalon bizonyította, hogy a Schola méltó örököse, néhány évvel rövidebb élete után voltaképpen jobb létre szenderült. S nem betiltás, nem politikai terror, hanem kistflú megnemértés miatt...

D.B.